

на носа си израстъкъ като подкова. Тъзи прилепи никога не нападатъ на голѣмитѣ бозайници и на човѣка. Хранятъ се главно съ дребни нощни пеперуди и съ насекоми, които не сѫ покрити съ твърда обвивка. Въ Моравия единъ природоизпитателъ намѣрилъ въ една пещера 45 спящи подковоноси и дългоухи прилепи, които тои прибрали и турилъ въ една голѣма стая. Следъ нѣколко дни природоизпитателътъ поискалъ да покаже прилепите на единъ свой приятелъ и го въвелъ въ стаята, где били тѣ. Но колко очудени останали, когато видѣли, че б отъ подковоносите били изядени и отъ тѣхъ останали само краищата на крилете и ноктите, а на единъ прилепъ главата била страшно обезобразена. Многобройните капки кръвь, окървавените мусунки на дългоухите прилепи и тѣхните издути коремчета ясно показвали, че тѣ сѫ извършили всичко. Въ сѫщото време природоизпитателътъ забелязалъ, че хвъркателната ципа на дългоухите прилепи близо до тѣлото била покрита съ прѣсни рани съ издути краища. Ясно било за него и неговия приятелъ, че въ това време, когато дългоухите прилепи почивали, подковоносите ги нападнали и смучели кръвъта имъ. Тъкмо за това дългоухите прилепи при най-удобния случай нападнали подковоносите и ги изядали.

Подковоносъ.